

København den 8 Oktober 1932.

Kære Lars Nielsen'

Modtag min allerhjørteligste Tak til Vænerne for det tilsendte Beløb og Tak for det modtagne Brev. Med Hensyn til de maanedlige Sammenkomster med Erik Larsson har vi tænkt, spekuleret og udregnet endnu engang og er kommen til det Resultat, at det muligvis er lettere at faa det nødvendige Antal Deltagere ved at lade det Økonomiske blive 1 Kr. 50 Øre i Stedet for 2 Kr. 50 Øre pr. Maaned for to Sammenkomster, selv om der naturligvis saa kræves nogle flere Deltagere. Men Tilgangen bliver jo lettere.

I Haab om at Salget af Livets Bog maa gaa godt, saa jeg deraf kan dække lidt af Udgifterne til Rejsekortet, har vi besluttet at nedsætte det maanedlige Bidrag til ovennævnte Beløb: 1 Kr. 50 Øre pr. Individ pr. Maaned forsaavidt, at vi kan begynde med de tidligere omtalte Antal af Interesserede nemlig: 10 i Odense, ca. 25 i Aarhus og 10 i Aalborg.

Jeg mener derimod ikke, at De, kære Lars Nielsen skal betale for nogen. Det er et meget farligt Skraaplan at komme ind paa, thi der er mange, der gerne vil modtage en saadan Aften som en Slags behagelig Aftenunderholdning og ikke som en Arbejdsmark, hvis Adgangen bliver saa let. Jeg mener, at vi nødvendigvis maa have ligesom en Slags Garanti for, at Deltagerne virkelig er interesserede, og overfor dette er de fleste Jordmenneskers Pengepung et glimrende Barometer eller Maalestok. Hvis et Individ virkelig interesserer sig for en Ting og vil tjenaedenne Ting opgiver det ikke denne Før 1 Kr. 50 om Maaneden. De forstaar, kære Lars Nielsen, en Sammenslutning af saadanne Væsener, der ikke kan afse 1 Kr. 50 Øre om Maaneden til Udbredelsen af den ny Kærlighedsimpuls kan aldrig føre til noget positivt Resultat, og Deres Indblanding i Sagen vil nærmest blive af underminerende Art og derved være medvirkende til at gøre vore Anstrengelser frugtesløse eller forgæves.

Naturligvis er her undtaget saadanne Væsener, der ved Sygdom, Arbejdsløshed og Alderdom absolut er ude af Stand til betale, men som har virkelig Interesse for Sagen. Saadanne Mennesker er det naturligvis min højeste Glæde at kunne give gratis Adgang, hvilket Hensyn ogsaa har været gennemført ved alle mine Foredrag her i København. Men Kontrollen med den fri Adgang maa være effektiv, da Frigængerne ellers bliver til købte eller bestukne Væsener og derfor vil være ganske verdiløse i en guddommelig Sag som denne.

I Haab om snart at høre fra Dem igen beder jeg Dem modtage min kærligste Hilsen til Dem selv og Deres Hustru, Hr. Borkfelt og de øvrige kærlige Mennesker, der tror paa mig.

